

FDF er mere end en blå skjorte

Af Kirsten Grube, CUR

I Dnseteatr'et i København får børnene lov til at være sammen og være noget for hinanden

Det er tirsdag eftermiddag. Normalt er det et af de tidspunkter, hvor Brorsonskirken i København ligger øde hen. Men ikke i dag. Tværtimod er kirken optaget af 15-20 børn, som er i gang med at øve et danse-teaterstykke. Og det går ikke stille for sig.

Børnene er mellem seks og 15 år gamle, og de er ved at varme op. De står i en rundkreds og siger lyde, mens de varmer kroppen op med forskellige lege. Der bliver grinet og pjattet og leget, og der er rigtig meget larm i den akustiske kirke.

Ingen af børnene er i blå skjorter, så man kan ikke umiddelbart se, at det har noget med FDF at gøre. Men det har det, for det er en gruppe FDFere, der er ledere for børnene i *Dnseteatr*.

Ikke brug for reklame

En af hovedkræfterne er 24-årige Cristina Schurmann, som har været FDFer i nogle år. Hun og de andre ledere havde lyst til at lave noget sjovt for børn, uden at det skulle være de mere klassiske aktiviteter. Og så kom ideen til *Dnseteatr*.

"I begyndelsen var det et danseprojekt. Og det er det stadig. Vi danser og laver teater, men efterhånden har det også udviklet sig til at være et dialogprojekt, for på mange måder er det i lige så høj grad et fællesskab, hvor man bare kan være sammen, uanset hvilken etnisk eller religiøs baggrund, man har. Vi bruger rigtig meget tid på at være sammen og spørge ind til, hvordan børnene har det. Så på den måde er der noget socialt arbejde i det. Men det har ikke overskriften 'integration' eller 'dialog'," fortæller Cristina Schurman og uddyber:

"Man skal ikke melde ud og sige, at man er anderledes, for det kan have en stigmatiserende effekt. Derimod skal man fokusere på indholdet og bare kaste sig ud i det."

En fordel med værdier

De fleste af børnene i Danseteatret kommer fra lokalområdet. Rygtet har lige så stille spredt sig fra barn til barn, så Danseteatret har slet ikke behøvet at reklamere for sig selv. Børnene dukker op, fordi deres venner dukker op. Og det gælder børnene med dansk baggrund og børnene med anden etnisk baggrund.

Normalt holder Danseteatret til på Rysensteen i København, hvor FDFerne har lokaler. Men i dag er øvetimen rykket til Brorsonskirken, fordi børnene skal øve et stykke, som de skal opføre for deres forældre i kirken.

Det er tydeligt at se, at børnene går meget op i det. De nyder at danse og snakke om de kostumer, de skal have på, når de skal opføre stykket. Men de nyder helt klart også bare at være sammen.

”De spørger tit, om vi ikke snart er færdige med at danse, så de kan komme i gang med at hænge ud sammen. Det er også et af vores mål, at vi skal have det hyggeligt sammen. Og så skal de lære at tro på sig selv og udvikles som mennesker. Samtidig med at det er dans og sjov, vil vi gerne integrere forkyndelsen og FDFs værdier i *Danseteatr*,” fortæller Cristina Schurman.

Hun mener, det kan være en fordel for nogle forældre, at det er FDFere, som står for Danseteatret.

”Flere af forældrene til børnene med anden etnisk baggrund er glade for, at det ikke bare er en tilfældig danseskole. De giver udtryk for, at de godt kan lide, at vi har nogle værdier.”

Det, som FDF står for

Børnene er stadig i fuld sving med at øve. De løber rundt i deres hvide t-shirts med *Danseteatr* -logo på og skiftevis danser, fniser og snakker.

”Danseteatret handler om, at vi har FDF-værdierne i ånden. Vi synliggør ikke FDFs symboler, men det, som FDF står for. Det handler om at lave en fed aktivitet, som børnene har lyst til at være med til og bliver gladere mennesker af,” siger Cristina Schurman.